

ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (העוסקים בסיעוד רפואי) תשמ"ט 1988

תאריך: 24/11/2018

לכבוד

מר משה בר סימן טוב
מנכ"ל משרד הבריאות

דין וחשבון לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (העוסקים בסיעוד בבתי חולים) תשמ"ט 1988
ולפי תקנות 15-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א 1981

בעניין:

מר משה בר סימן טוב מנהל הכללי של משרד הבריאות
באמצעות בא – כוחו עוה"ד
לשכת היועמ"ש, משרד התובע הראשי
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

נגד

ובעניין:

האח אוסאמה חלאילה
ע"י ב"כ עוה"ד אומיה סאלח סרחאן

הנקבל

1. בתאריך 29.08.2018 הגיש הקובל כתב קובלנה (להלן: "הקובלנה") נגד הנקבל, לאחר שהורשע בעבירות מהן ניתן לראות כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד ושיש בהן כדי להראות שהוא חסר את האחריות הדרושה לעובד בסיעוד, הכל כאמור בתקנות 15(1) ו-15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א – 1981 (להלן התקנות).

2. פרטי הקובלנה

- א. ביום 19.04.2017 הורשע הנקבל בתיק בבית משפט השלום בחיפה בגין כתב אישום שהוגש נגדו באמצעות שלוחת התביעות חיפה של משטרת ישראל.
- ב. הנקבל הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו. העבירה בה הורשע הנקבל הייתה עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
- ג. יש לציין כי ההרשעה ניתנה לאחר הסדר טיעון בין התובע המשטרתי לבין הנקבל לפיו הנקבל יודה בעבירה המיוחסת לו והתביעה תעתור לעונש של מאסר על תנאי לפי שיקול דעת ביהמ"ש.
- ד. בעקבות האמור, הודיע בית המשפט לצדדים כי אינו כפוף להסדר הטיעון וכן הקריא את כתב האישום לנקבל אשר אמר שהבינו ובתשובה לאישום השיב הנקבל כי הוא מודה באישום.
- ה. בעקבות ההרשעה נגזר דינו של הנקבל לעונש מאסר מותנה של חודש ימים לתקופה של שנה.

- ו. ביהמ"ש כיבד את הסדר הטיעון שבין הצדדים וזאת "בהתחשב בנסיבות, בחרטה, בחלופי הזמן, בהעדר הרשעות קודמות ובאורח חייו הנורמטיבי".

3. הועדה

חברי הועדה: גב' אסנת בראל יו"ר, גב' שרה אפרתי חברה ועו"ד משה ארד חבר מונו ע"י מנכ"ל משרד הבריאות לדון בקובלנה.

4. הדיון

א. ביום 21.11.2018 התקיים הדיון בפני הועדה ולדיון התייצבו ב"כ הקובל, ואילו הנקבל וב"כ לא התייצבו.

ב. יש לציין כי הנקבל קיבל לידי את הזימון לדיון כבר ביום 03.10.2018. ביום 09.10.2018 שלחה באת כוחו של הנקבל הודעה המופנית ל"משרד הבריאות הלשכה המשפטית" ובה נאמר כי "המועד אינו מתאים לח"מ ולא למרשי. ובכן, הנכם מתבקשים בזה לתאם מועד חלופי".

ג. כאמור הוגש המסמך למשרד הבריאות ולא לוועדה כפי שיש לעשות כפי שמוגשת כל בקשה דומה לביהמ"ש הדין בעניינו של כל בעל דין.

ד. הבקשה הוגשה בלא כל הבהרה ו/או הסבר מדוע "המועד אינו מתאים" וכמובן שלא צורף לה תצהיר.

ה. למרות שהבקשה לא הוגשה לוועדה, החליטה הוועדה כי הדיון יתקיים במועדו וכי על הנקבל להתייצב לדיון שאם לא כן תדון הוועדה בקובלנה בהעדרו על כל המשתמע מכך.

ו. מרגע זה ואילך, למרות שהבקשה הוגשה ע"י ב"כ הנקבל ומטעמו ולמרות שהיוזמה הייתה שלהם, ניתקו הנקבל ובאת כוחו כל קשר עם הוועדה ו/או לשכת התובע ואף לא מצאו לנכון לבדוק מה עלה בגורלה של הבקשה לדחיית מועד.

ז. לא זו אף זו, הגם שהוועדה מתייחסת לעוה"ד אומיה סאלח-סרחאן כבאת כוחו של הנקבל הרי שהדבר נובע אך ורק בשל העובדה ששלחה את המסמך ובו הבקשה "לתאם מועד חלופי". מלבד זאת לא טרחה עוה"ד סרחאן להמציא יפוי כח כדיון.

ח. הנקבל הואשם בכתב הקובלנה בעבירות משמעת לפי תקנה 15(1) ו-15(4) לתקנות. לאחר שמיעת טענות ב"כ הקובל סבורה הועדה כי ספק הוא אם בסמכותה לקבוע כי עבירה מסוימת יש עימה קלון אם לאו ולפיכך ובשל הספק לא הומלץ על הרשעה גם לפי תקנה 15(4) לתקנות. הוועדה גם לא מצאה בטענות ב"כ הקובל כל טענה שיש בה כדי להוכיח כי יש בעבירה אותה עבר הנקבל כדי להראות כי הוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד. לדעת חברי הועדה הסייפא של התקנה מתייחס לעבודתו של הנקבל כאח ויכולתו לשמש ככזה לרבות האחריות אותה מגלה במסגרת תפקידו בתחום הסיעודי.

ט. לאור כל האמור החליטה הוועדה לדון בקובלנה בהעדר הנקבל ולהמליץ על הרשעתו בדיון בעבירה לפי תקנה 15(1) לתקנות. בהערת שוליים ייאמר כי אילו היתה לוועדה הסמכות לחייב את הנקבל בהוצאות, הייתה עושה זאת בשל התנהלותו.

5. טיעוני ב"כ הקובל לאמצעי המשמעת

- א. הנקבל אח מוסמך מס' רישום 152814 עבד כאח בבית חולים רמב"ם בחיפה.
- ב. ע"פ המתואר בכתב האישום גנב הנקבל בשתי הזדמנויות ובאותו התאריך (28.05.2015) תרופות מארון התרופות בשעה שסידר את התרופות בארון. שווי התרופות ע"פ כתב האישום עמד על 327.35 ₪.
- ג. לדברי ב"כ הקובל מדובר במקרה חמור של גניבה בידי עובד הגם שכתב האישום מכיל בתוכו עבירה על סעיף 384 לחוק העונשין שהיא עבירה של גניבה ולא עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין שהיא עבירה של גניבה בידי עובד.
- ד. עוד טוען ב"כ הקובל כי מעשיו אלו של הנקבל יש בהם משום עבירה שיש עימה קלון ולפיכך יש לקחת זאת במסגרת שיקולי הועדה הן לחומרת העבירה והן לגבי אמצעי המשמעת שעליה להמליץ בפני מנכ"ל משרד הבריאות.
- ה. טענה נוספת אותה העלה ב"כ הקובל היא כי הנקבל מכר את התרופות בדרך שיש בה כדי לסכן חיי אדם.
- ו. עוד הוסיף ב"כ הקובל, כאמור בכתב הקובלנה, כי הנקבל הורשע בעבירה שיש בה להראות כי הוא חסר את האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד.
- ז. מטרות אמצעי המשמעת, לדברי ב"כ הקובל, הן הרתעה והדגשת **"חשיבות יחסי האמון בין האח לבין מקום עבודתו"**. פגיעה באמון זה גורמת לנזק תדמיתי לכלל ציבור האחיות והאחים ופוגע באמון שהציבור רוכש להם.
- ח. לפיכך, וע"פ הפסיקה כפי שהוצגה בפני הוועדה, עותר ב"כ הקובל בפני הוועדה להמליץ על התליית רישונו של הנקבל לעסוק כאח מוסמך לתקופה של תשעה חודשים.

טיעוני הנקבל

- כאמור לעיל, הדיון התקיים שלא במעמד הנקבל ולפיכך לא נטענו כל טיעונים מטעמו.
- עם זאת וכדי למנוע פגיעה של ממש בנקבל התייחסה הוועדה לדברי עוה"ד סרחאן כפי שבאו לידי ביטוי במכתבה מיום 9.10.2018 ללשכה משפטית במשרד הבריאות.
- א. סכום הגניבה המיוחס לנקבל עומד על סך של 300 ₪ ו"אילו מרשי היה מיוצג ומקבל ייעוץ הולם לא היה התיק מסתיים בהרשעה".
  - ב. לנקבל הוצע הסדר טיעון **"בסגנון קח ושכח"** מבלי שיהיה מודע להשלכות ההרשעה, **"לרבות האופציה להעמידו לדין משמעתי"**.
  - ג. הנקבל פוטר מעבודתו קודם להגשת כתב האישום וכן סוכם עימו כי בסיום העסקתו לא יועמד לדין.

ד. הנקבל הופתע מהגשת כתב האישום ובשל המחשבה כי מדובר בהליך קל שאין לו מה לחשוש ממנו לא פנה להיוועץ בעוה"ד סרחאן.

ה. "במישור המשפטי והמעשי, אין כל מקום להמשך בירור הקובלנה, וכי בירורה הנו בחזקת פגיעה מעל לנדרש במרשי".

ו. הנקבל הינו אדם נורמטיבי הפרשה פגעה קשות בנקבל ובשמו הטוב, לקה בבריאותו ו"לקח לו תקופה ניכרת כדי להרים את עצמו מחדש ולהשתקם מחוויה טראומטית זו".

ז. בשל כל האמור, התבקשה התביעה לבטל את הקובלנה.

6. דיון

א. בפתח הדברים ראוי לציין כי מעשי הנקבל אינם פשוטים ומהווים כאמור עבירה פלילית כפי שהדברים מצאו ביטויים בפסק הדין בעניינו של הנקבל.

ב. אין גם ספק כי העבירה שיוחסה לנקבל ושהלה הודה בה והורשע בגינה, היא עבירה לא קלה אף שסכום הגניבה היה נמוך יחסית ובוודאי שאינו עולה כדי הסכום המהווה גניבה בידי עובד.

ג. הנקבל ניצל את האמון הרב שניתן לו ע"י מעסיקיו והכניס לכיסו כספים אותם גנב למעשה מהמעסיק. במעשיו פגע הנקבל בשמו הטוב של מקצוע הסיעוד.

ד. במהלך הדיון לא הובאו בפנינו כל ראיות על טיב אותן תרופות וסוגן וכל שיש בידינו הוא כתב האישום שאין בו כל פירוט הן לגבי סוגי התרופות אותן גנב הנקבל והן לגבי הכמות. כל שיש בפני הוועדה הוא הסכום הכולל של כל התרופות אותן גנב והמגיע לכדי סך של 327.35 ₪.

ה. משנכתב סכום מדויק כאמור בכתב האישום הרי שלדעת חברי הוועדה מדובר בכמות תרופות ובסוגי תרופות שניתן היה לחשב את מחירן עד לרמת האגורות.

ו. אכן יש צדק בדברי ב"כ הקובל לפיהן לכאורה היה במעשי הנקבל סיכון למקבלי התרופות, אלא שכאמור אין לנו שמץ של ידיעה ולא הובאה כל ראיה על סוג התרופות ואם בכלל הועברו לגורם אחר או נתפסו מיד, עוד בבית החולים, אם מדובר בתרופות מרשם אם לאו, וכיוצא"ב. לפיכך ומחמת הספק אין בידנו לקבוע כי אכן היה סיכון שכזה.

ז. אין לנו גם כל ידיעה ו/או ראיה על כמות התרופות שנגנבה כל שיש בידינו הוא הסכום של 327.35 ₪ כאמור בכתב האישום.

ח. בפרשת ד"ר ליביו הוטל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיונו לתקופה של 12 חודשים. הלה, בעשותו שימוש ברישיונו כרופא, נתן אישורים רפואיים כוזבים במטרה לסייע בהשתמטות משירות מילואים.

ט. ד"ר ליביו אף שילשל כספי אותם אנשי מילואים לכיסו כתמורה על האישורים הכוזבים.

י. מעשיו אלו של ד"ר ליביו גם הם פגעו באמון הציבור וגם בהם יש משום התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה. במהלך הדיון בפני ועדת המשמעת הגיעו הצדדים, הן הקובל והן הנקבל, להסדר טיעון לפיו יותלה רישיונו של הנקבל ד"ר ליביו לתקופה של ארבעה חודשים.

יא. אכן כב' השופט זיילר סטה מהסדר הטיעון, אך גם לאחר הסתייה מהסדר זה הטיל על הנקבל ד"ר ליביו אמצעי משמעת של התליית רישיונו לתקופה של 12 חודשים בלבד.

יב. בעניין שבפנינו עתר ב"כ הקובל לאמצעי משמעת לפיו יותלה רישיונו של הנקבל לתקופה של תשעה חודשים.

יג. יש לזכור כי מעשיו של ד"ר ליביו אינם קלים ולא רק שאינם פחותים ממעשיו של הנקבל שבפנינו אלא שחמורים הם ללא כל פרופורציה ועולים הם על העבירה בה הורשע הנקבל. מרופא נדרשת רמת אמינות ומוסריות גבוהה יותר מזו הנדרשת מהנקבל.

יד. בעניין האחות ניאזוב דובר על גניבת עגילים מחולה שהיתה מאושפזת במחלקה בה עבדה. האחות אמנם הודתה בעבירה הנטענת אך טענה להגנתה כי תחילה לא התכוונה לגנוב ולאחר שקצין הביטחון פנה אליה נכנסה ללחץ וזרקה את העגילים. יוצא אפוא כי אילו רצתה היתה מחזירה את העגילים ומבהירה את עמדתה. משלא עשתה כן ובאופן מודע נראה כי יש לייחס לה כוונת גניבה ואכן בהמלצת הוועדה נאמר: **"קשה להימנע מאמירה כי סיפור האירוע הנטען נשמע מפוקפק-אוסף מתמיה של נסיבות מהורדת העגילים מאוזני החולה ואי טיפול בהם בהתאם לנהלים (הפקדה אצל האחות הראשית) היציאה הבהולה מבית החולים עם החלוק (שאמור להישאר בבית החולים בתום המשמרת) כשבאחד מכיסיו העגילים הנשכחים, זריקת העגילים ברגע שלמדה כי מחפשים אחרי העגילים וקצין הביטחון בתמונה (קרי יש תלונה) ולבסוף חיפוש העגילים שנזרקו בשטח פתוח ומציאתם למחרת.."**

טו. מנכ"ל משרד הבריאות מר משה בר סימן טוב מיום 26.05.2016, קיבל את המלצת הוועדה בעניינה של האחות אולגה ניאזוב לפיה יותלה רישיונה למשך שנה.

טז. אנו סבורים כי המעשה שיוחס לאחות ניאזוב חמור הרבה יותר ממעשי הנקבל שבפנינו זאת הואיל ופגעה במטופלת חסרת ישע וגנבה ממנה עגילים בעלי ערך.

יז. בעניינו של האח ראמי גנאים המליצה הוועדה להתלות את רישיונו לתקופה של שנה כאשר העבירות בגין הורשע בבית המשפט היו גניבה, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב.

יח. האח גנאים גנב את כרטיס החיוב מחולה בעודה מאושפזת ומורדמת במחלקה הפנימית בבית החולים, השתמש בכרטיס האשראי וביצע עסקאות בסכום של 4,650 ₪ וכן ניסה לבצע עסקאות נוספות. בנוסף גנב מבית החולים תרופות וציוד רפואי רב.

יט. גם מקרהו של האח גנאים אינו דומה כלל למקרה שבפנינו והעבירות שיוחסו לו חמורות לאין שיעור מזו המיוחסת לנקבל שבפנינו. מכל מקום ולמרות העבירות החמורות בהן הורשע האח גנאים הוטלו עליו אמצעי משמעת של התליית רישיונו לתקופה של שנתיים.

כ. בעניינה של האחות עווידה הנא נקבע כי רישיונה יותלה לתקופה של שנה. באותו מקרה גנבה האחות עווידה 15 אמפולות של התרופה הנקראת קטמין אשר משמשת להרדמה ואילחוש וכן נקראת סם האונס. אין מחלוקת שמדובר בעבירה חמורה שיכולה היתה לגרום לנזקים חמורים למשתמש בה למותר לציין כי העבירה בה הודתה האחות עווידה חמורה לאין שיעור מזו המיוחסת לנקבל בעניינו מה עוד שאין לנו כל ידיעה באילו תרופות מדובר. במקרה זה שומה על הוועדה לנהוג בזהירות ולהקל באין ראיות לעניין סוג התרופות.

כא. בעניינה של האחות מנסור ג'ויס הותלה רישיונה לתקופה של 5 חודשים בלבד. ע"פ כתב הקובלנה, זייפה נקבלת מסמך אשר העיד לכאורה שיש לה האישור לקבלת תואר בסייעוד מאוניברסיטת חיפה. הנקבלת זייפה את המסמך והגישה אותו לבית החולים בו עבדה כדי להתקבל לעבודה, כדי לזכותה בהכרה אקדמית וכדי לזכותה בתוספת שכר. על אף שמדובר בעבירה חמורה מזו של הנקבל שבעניינה דבר שקיבל ביטוי גם בהרשעתה וגזר הדין שהוטל עליה ע"י בית המשפט, נדונה כאמור רק ל-5 חודשי התליה.

כב. לאור האמור אנו סבורים כי עתירת ב"כ הקובל לאמצעי משמעת כפי שעתר אינה מידתית, במיוחד נוכח העובדה שעל הוועדה להמליץ, ככל הניתן, על אמצעי משמעת הולמים, מידתיים ותואמים לאמצעי משמעת אחרים שהוטלו על נקבלים שונים דהיינו יש להקפיד ככל הניתן על אחידות אמצעי המשמעת המוטלים על הנקבלים.

כג. אין בידנו לקבל את עמדת עוה"ד סרחאן באשר לביטול הקובלנה, זאת הואיל ואין נפקא מינא אם הנקבל הורשע בבית המשפט אם לא. די בכך שהנקבל הודה בעבירה המיוחסת לו כדי להעמידו בפני וועדת המשמעת הואיל והלה עבר עבירה ודי בכך.

כד. אין בידנו לקבל את הטענה כי הסדר הטיעון אליו הגיע הנקבל עם התביעה המשטרית אינו סביר.

כה. אין בידנו לקבל את הטענה כי ניתן לבטל את פסק הדין ואת ההרשעה שהרי הנקבל הודה בעבירה שיוחסה לו וזאת לאחר שקיבל הסבר מאת בית המשפט.

כו. אין זה נכון לטעון כי אילו לא היה הנקבל מורשע בבית המשפט הרי, וכעולה מדברי עוה"ד סרחאן, לא היתה אופציה להעמידו לדין משמעת.

כז. אין לנו כל ידיעה על הטענה לפיה הובטח לנקבל שלא יועמד לדין פלילי. לעניין זה גם אין כל משמעות באשר לדיון בוועדת המשמעת כפי שהובהר לעיל. אין לנקבל אלא להלין על עצמו ו/או על עוה"ד סרחאן כשלא התייצבו לדיון.

כח. לא ברור לוועדה האמור בסעיף 5 למכתבה של עוה"ד סרחאן לפיהם: **".... ובכך הוא יצא ידי חובתו ונענש דיו על מעשים שיוחסו לו בנסיבות לא כל כך מובנות לו"**. ראשית הנקבל הודה בבית המשפט בעבירה שיוחסה לו והוא הבין היטב את מהות האישום. שנית אין לגורם כלשהו הסמכות להתחייב שלא להעמיד אדם לדין אלא הגורם המוסמך לכך. במכתבה אין עוה"ד סרחאן מפנה לגורם כלשהו ולמותר לציין כי לא הוגש תצהיר התומך בגירסה זו.

כט. אין אנו מקבלים את טענת עוה"ד סרחאן בסעיף 8 למכתבה בה אומרת: **"סבורתני, כי במישור המשפטי והמעשי, אין כל מקום להמשך בירור הקובלנה, וכי בירורה הנו בחזקת פגיעה מעל הנדרש במרשי"**.

ל. לא ברור לנו כיצד הגיעה עוה"ד המלומדת למסקנה זו אך יש לזכור כי מדובר בגניבת תרופות מבית החולים בו עבד הנקבל.

לא. העבירה בה הורשע הנקבל יש בה כדי לפגוע בשמו הטוב של כל העובר אותה ולכן לא מובן מה שונה הנקבל מכל עבריין אחר שעבר עבירה דומה. אכן לעובר עבירה דומה אין כבר שם טוב.

לב. יחד עם האמור אנו סבורים כי יש לקחת במערכת השיקולים את העובדה שהנקבל פוטר מיידית מבית החולים, את העובדה שכבר הוטל עליו עונש ע"י בית המשפט וכן את הזמן הרב

שחלף מאז ביצוע העבירה ועד למועד הגשת הקובלנה. יש לזכור כי העבירה נשוא הקובלנה בוצעה בשנת 2015 וכי הנקבל הורשע ביום 19.4.2017 ואילו כתב הקובלנה הוגש באוגוסט 2018. כמו כן לקחנו במסגרת השיקולים גם את סכום הגניבה והעובדה שלא היה כל פירוט לגבי סוגי התרופות שנגנבו והכמויות.

לג. לאור כל אלה, ולאחר ששקלנו בכובד ראש את טענות הצדדים, היינו ממליצים להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה. הואיל ובניגוד לתקנה 41 תקנות הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז – 1976 אין הסמכות להטלת נזיפה או התראה אלא רק ביטול הרישיון או התלייתו, אנו ממליצים על התליית רישיונו של הנקבל לתקופה של שבועיים ימים, אמצעי משמעת הנראה לנו מידתי והולם הן את מעשי הנקבל והחומרה שבהם והן את נסיבותיו האישיות ובהתייחס לתקדימים שנזכרו לעיל.

עו"ד משה ארד - חבר

גב' שרה אפרתי-חברה

גב' אסנת בראל - יו"ר